

4 Ιουλίου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΙΚ ΤΥΜΒΙΟΣ & ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεύοντες - Εναγόμενοι,

v.

ΔΗΜΗΤΡΗ Π. ΛΙΒΕΡΑ, ΩΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΗΣ
ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,

Εφεσίβλητου-Ενάγοντα.

(Πολιτική Έφεση Αρ.8088).

Έφεση — Λόγοι εφέσεως — Πρέπει να υπάρχει πλήρης αιτιολόγηση των λόγων εφέσεως — Δ. 35, θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

5 Έφεση - Λόγοι εφέσεως — Ανεπαρκής αιτιολόγηση των λόγων εφέσεως — Κατά πόσο επιφέρει ακυρότητα της όλης διαδικασίας ή αποτελεί απλή παρατυπία που μπορεί να διορθωθεί με βάση την Δ. 64 — Κατά πόσο το Εφετείο θα μπορούσε να θεωρήσει την αίτηση για τροποποίηση των λόγων εφέσεως σαν αίτηση για παράταση της προθεσμίας υποβολής της έφεσης.

10 Κατά την έναρξη της ακρόασης της έφεσης ο εφεσίβλητος υπέβαλε ένσταση ισχυριζόμενος ότι οι λόγοι εφέσεως (το πλήρες κείμενο των οποίων εκτίθεται στην απόφαση του Δικαστηρίου) ήσαν τόσο γενικοί, αόριστοι και ασαφείς, ώστε να υπάρχει παράβαση της Δ. 35, θ.4, που καθιστούσε την όλη διαδικασία άκυρη. Στο διάστημα μεταξύ της πρώτης και δεύτερης δικασίμου οι εφεσεύοντες 15 υπέβαλαν αίτηση για τροποποίηση των λόγων εφέσεώς τους, στην οποία ο εφεσίβλητος έφερε ένσταση.

Αποφασίσθηκε ότι

20 Από προσεκτική εξέταση των λόγων έφεσης προέκυπτε αβίαστα το συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε καμμία αιτιολογία γ'αυτούς στην ειδοποίηση, και, κατά συνέπεια, δεν υπήρχε ενώπιον του Δικαστηρίου ειδοποίηση έφεσης και η όλη διαδικασία ήταν άκυρη. Ενόψει του ότι δεν υπήρχε συγκατάθεση του εφεσίβλητου στην αίτηση για 25 τροποποίηση των λόγων έφεσης δεν συνέτρεχε οποιοσδήποτε λόγος που να δικαιολογούσε την άσκηση οποιασδήποτε διακριτικής ευχέρειας για να διασωθεί η διαδικασία, όπως το να χειρισθεί

το Δικαστήριο την αίτηση τροποποίησης σαν αίτηση παράτασης της προθεσμίας για την καταχώρηση της έφεσης.

Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν υπήρχε ενώπιον του διαδικασία έφεσης. Τα έξοδα επιδικάσθηκαν εναντίον των εφεσειόντων.

5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kyriakides v. Kyriakides (1969) 1 C.L.R. 373·

Courtis and Another (No.1) v. Iasonides (1972) 1 C.L.R. 56.

Προδικαστική ένσταση.

Προδικαστική ένσταση από τον δικηγόρο του εφεσίβλητου ότι το Δικαστήριο δεν έχει ενώπιόν του έφεση προς εκδίκαση γιατί οι λόγοι της έφεσης στην ειδοποίηση έφεσης δεν είναι σύμφωνοι με την Δ. 35, θ. 4 των περί Πολιτικής Δικονομίας Κανονισμών.

10

Κ. Χατζηγιάννου, για τους εφεσειόντες.

15

Α. Παπαφιλίππου, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Π. Αρτέμη, Δ.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ. Κατά την έναρξη της ακρόασης της έφεσης, ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσίβλητου υπέβαλε ένσταση, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι το Δικαστήριο δεν είχε ενώπιον του έφεση προς εκδίκαση, γιατί οι λόγοι έφεσης στην ειδοποίηση εφέσεως δεν ήταν σύμφωνοι με τη Δ.35 θ.4, βασικά γιατί δεν υπήρχε καμιά αιτιολόγηση των λόγων αυτών. Ως εκ τούτου, εισηγήθηκε ότι η όλη διαδικασία είναι άκυρη.

20

25

Ο συνήγορος των εφεσειόντων υποστήριξε ότι, έστω και αν το Δικαστήριο εύρισκε ότι δεν υπήρχε η απαιτούμενη αιτιολόγηση εντούτοις το γεγονός αυτό αποτελούσε απλή παρατυπία, που θα μπορούσε να διορθωθεί με βάση τη Δ.64.

30

Η Δ.35 θ.4 προνοεί μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

"...The notice shall also state all the grounds of appeal and set forth fully the reasons relied upon for the grounds stated ..."

5 Οι λόγοι έφεσης που περιέχονται στην ειδοποίηση έφεσης, που καταχωρήθηκε από τους εφεσεύοντες στις 30.3.90, περιλαμβάνουν κατά λέξη τα ακόλουθα:

10 "1. Το εκδίκασαν Δικαστήριο έσφαλλεν κατά νόμον στην ερμηνείαν των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, της νομολογίας και τα ευρήματα του ως προς τις εξουσίες του είναι εσφαλμένα.

2. Το εκδίκασαν Δικαστήριο έσφαλλεν ως προς τα ευρήματα του ως προς τα γεγονότα και ως προς το βάρος αποδείξεως τούτων.

15 3. Ο σχολιασμός στην απόφασιν της στάσεως των εναγομένων στην απόφασιν είναι εσφαλμένος αδικαιολόγητος και απρόκλητος.

20 4. Το εκδίκασαν Δικαστήριο υπερέβη τις εξουσίες του και έσφαλλε ως προς τα ευρήματα και ερμηνείες του γενικά και έσφαλλε ως προς το αποτέλεσμα της αιτήσεως για επαναφορά."

25 Ας σημειωθεί ότι κατά την περίοδο που μεσολάβησε μεταξύ της πρώτης και δεύτερης δικάσιμου, οι εφεσεύοντες καταχώρησαν επίσης αίτηση για τροποποίηση των λόγων εφέσεως και των αιτιολογικών τους.

30 Στην υπόθεση *Kyriakides v. Kyriakides*, (1969) 1 C.L.R. 373, όπου η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν είχε ετοιμασθεί, η ειδοποίηση έφεσης ανέφερε τα ακόλουθα: "Full grounds will be given on receipt of the record of the proceedings". Το Ανώτατο Δικαστήριο ήταν της γνώμης ότι η μη συμμόρφωση με τη Δ.35 θ.40, που αναφέραμε πιο πάνω, είχε σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχει ειδοποίηση έφεσης ενώπιον του. Ως αποτέλεσμα, το Δικαστήριο θε-

ώρησε ότι δεν μπορούσε να επιτύχει αίτηση για τροποποίηση της ειδοποίησης έφεσης γιατί, όπως είπε, "there exists no notice of appeal containing any grounds of appeal at all, to be amended".

Στην υπόθεση *Omiros Courtis and Another (No.1) v. Panos K. Iasonides* (1972) 1 C.L.R. 56, υποβλήθηκε αίτηση στο Ανώτατο Δικαστήριο για άδεια για καταχώρηση επιπρόσθετων λόγων έφεσης, στην οποία ο εφεσίβλητος δεν έφερε ένσταση. Και στην υπόθεση αυτή αντίγραφο της πρωτόδικης απόφασης δεν ήταν έτοιμο για να παραδοθεί στους εφεσεύοντες. Το Δικαστήριο στην απόφαση του αναφέρει τα ακόλουθα στη σελ.57:

"The notice of appeal, as filed, stated only that the judgment of the trial court was unreasonable, contrary to the evidence adduced and legally erroneous; ... in the light of r.4 of O.35 of the Civil Procedure Rules which requires that a notice of appeal shall state 'all the grounds of appeal and set forth fully the reasons relied upon for the grounds stated' it can hardly be said that a proper notice of appeal was filed;..."

Και στις δύο πιά πάνω περιπτώσεις το Δικαστήριο θεώρησε ορθό, κάτω από τις συνθήκες και τις ιδιαίτερες περιστάσεις των υποθέσεων, να χειριστεί την αίτηση για τροποποίηση ως αίτηση για παράταση του χρόνου εντός του οποίου να καταχωρηθεί έφεση. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε το Δικαστήριο στην υπόθεση *Kyriakides v. Kyriakides* (ανωτέρω):

"In the light of all relevant considerations, and bearing in mind both the delay in making available to the appellant a copy of the judgment of the trial Court and the fact that there is no objection by the respondent to the application which is before us today, we have decided to treat this application as one for the enlargement of the time within which to appeal and to order that such time be enlarged so as to allow the appellant to file proper grounds of appeal;..."

Αφού εξετάσαμε με προσοχή τους λόγους έφεσης που περιέχονται στην ειδοποίηση έφεσης στην υπό εκδίκαση υπόθεση, καταλήγουμε αβίαστα στο συμπέρασμα πως καμιά αιτιολογία για τους λόγους αυτούς δεν υπάρχει στην ειδοποίηση. Οι λόγοι που αναφέρονται στην ειδοποίηση έφεσης είναι στην ουσία εκφρασμένοι με τον ίδιο περίπου ασαφή και γενικό τρόπο όπως και στην υπόθεση *Courtis* (ανωτέρω), με τη μόνη διαφορά ότι περιέχονται σε περισσότερες της μιάς παραγράφους. Ως εκ τούτου, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως ενώπιον μας δεν υπάρχει ειδοποίηση έφεσης και η όλη διαδικασία είναι άκυρη. Λαμβάνοντας υπόψη ότι στην παρούσα περίπτωση έχει εγερθεί ένσταση και δεν υπάρχει συγκατάθεση να χειριστούμε την αίτηση για τροποποίηση ως αίτηση για παράταση χρόνου, (αίτηση που εν πάση περιπτώσει καταχωρήθηκε μετά την έγερση της ένστασης), καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως κανένας λόγος δε συντρέχει που να δικαιολογεί να ασκήσουμε οποιαδήποτε διακριτική ευχέρεια για να διασωθεί η διαδικασία. Ως εκ τούτου, επαναλαμβάνουμε πως καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ενώπιον μας δεν υπάρχει διαδικασία έφεσης. Επιδικάζονται έξοδα εναντίον των εφεσείοντων.

*Προδικαστική ένσταση επιτρέπεται.
Κρίνεται ότι δεν υπάρχει ενώπιον
του Δικαστηρίου έγκυρη διαδικασία
έφεσης. Έξοδα εναντίον των εφε-
σειόντων.*